

תת"ע 7541/03/17 - מדינת ישראל נגד לוי גל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7541-03-17 מדינת ישראל נ' לוי גל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד רפאלה מדינת ישראל
שושן ועו"ד ליאור דוד
נגד
נאשם באמצעות עו"ד לוטפי דיאב לוי גל

החלטה

1. בפני טענה מקדמית לביטול כתב האישום, וזאת בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], **התשמ"ב-1982** (להלן: **החסד"פ**).
2. כנגד הנאשם הוגש לבית המשפט "כתב אישום והזמנה לדין", ביום 20.3.17, בגין עבירות של אי ציות להוראות שוטר במדים, נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע ביום 23.4.16 ונהיגה ברכב ללא ביטוח.
3. בהתאם לכתב האישום, ביום 11.1.17, בשעה 2:20, נהג הנאשם באופנוע, מסוג "סאן יאנג", מ.ר. 4864513, בשדרות השלום, בכרמיאל, כשרישיון הרכב פקע ביום 23.4.16, וללא תעודת ביטוח, תוך אי ציות להוראות שוטר במדים שהורה לו לעצור. הנאשם קיבל את כתב האישום וההזמנה לדין מהשוטר, במקום האירוע.
4. טרם מתן תשובה לכתב האישום מבקש ב"כ הנאשם לבטל את כתב האישום מטעמים שונים, שעיקרם מחדלי חקירה של המאשימה. למעשה מבקש ב"כ הנאשם לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, בהתאם לס' 149(10) לחסד"פ.
5. לשיטת ב"כ הנאשם, בעת ביצוע העבירה לכאורה המיוחסת לנאשם, היה הנאשם קטין, ומחדלים, "היורדים לשורשו של עניין", בחקירתו, מצדיקים ביטול כתב האישום נגדו. ב"כ הנאשם מונה שורה של מחדלים כדלהלן:
א. הנאשם עוכב למעלה משעה, ללא דוח עיכוב וללא שנחקר. כקטין, צוין, חלה על המשטרה החובה לחוקרו ולוודא שהבין את העבירה המיוחסת לו.
ב. על המשטרה היה לפנות לסנגוריה הציבורית ולהודיע כי הנאשם מעוכב למעלה משעה.

ג. לנאשם לא הודע על זכות ההיוועצות עם עו"ד טרם חקירתו.

עמוד 1

ד. הנאשם לא זומן לתחנת המשטרה יום לאחר האירוע, לא ניתן לו למסור גרסה ולא הודיעו להוריו.

זאת ועוד, לגישת הסנגור, קיימים כשלים וסתירות מהותיות במזכרים של השוטרים. בנוסף, לשיטתו, הנאשם החזיק בתעודת ביטוח לרכב בו נהג.

6. המאשימה טוענת מנגד כי הנאשם הוציא רישיון בשנת 2015, ועל כן כפוף לחוקי פקודת התעבורה. במקרה של דוח אין מקום לחקור את הנאשם. הנאשם מסר לשוטר את גרסתו. ב"כ המאשימה הפנתה להלכת בית המשפט העליון, לפיה, הודאה בדוח, כגון, אמרת "אני מצטער", זוהי הודאה לכל דבר, ועל כן ניתן לומר כי לנאשם ניתנה הזדמנות למסור גרסתו.

צוין כי לא נרשם דוח עיכוב וכי נטל הראיה להוכיח כי המשיב עוכב מוטל על ההגנה וההגנה לא הוכיחה זאת.

הכרעה

6. **סעיף 1 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) תשל"א - 1971** (להלן - חוק הנוער), שעניינו הגדרות קובע לעניין "קטין":

"מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות בגיר שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנה".

בעניינו, כתב האישום נגד הנאשם הוגש ביום 20.3.17.

מחומר הראיות שהונח בפני עולה כי הנאשם יליד 6.7.1999. מכאן שבעת שנכתב הדוח והוגש כתב האישום לנאשם טרם מלאו 18 והוא היה בגדר "קטין".

הוראת סעיף 45ב(א) לחוק הנוער קובעת:

"על אף הוראות חוק זה, קטין שעבר עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, הכרוכה בנהיגת רכב מנועי או עבירה על פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970, הכרוכה בשימוש ברכב מנועי, יועמד לדין לפני שופט תעבורה, אם הוא היה כשיר מבחינת גילו, לקבל רישיון נהיגה לרכב המנועי שבו נעברה העבירה."

הוראת סעיף 45ב(ג) קובעת:

"על הליכים כאמור בסעיף קטן (א) לא יחולו הוראות חוק זה למעט סעיפים 10, 11, 13 עד 19, 35 עד 37, ויהיו לשופט תעבורה הסמכויות האמורות בפרק ה' ואולם לא יתן בית המשפט צו לפי סעיף 26(1) עד (6) אלא לאחר שקיבל תסקיר של קצין מבחן לפי סעיף 22."

7. נמצאו למדים שכל שקטין ביצע עבירת תעבורה, והועמד על כך לדין בפני שופט תעבורה, אין תחולה להוראות חוק הנוער, למעט ההוראות שעניין מעצר.

בעניינו, אין עסקין בהליך מעצר. טענות הסנגור מופנות כלפי שלב רישום דוח התנועה, ומכאן שאין תחולה לחוק הנוער לעניין זה.

זאת ועוד, ככל שהסנגור טוען כי הנאשם עוכב היה עליו להציג ראיות לעניין זה. הסנגור לא עמד בנטל ההוכחה לעניין זה, ולפיכך, גם טענותיו לעניין זה נדחות.

8. זאת ועוד, טענת הסנגור לעניין כשלים וסתירות מהותיות במזכרי השוטרים נטענה באופן כללי, ואין בה די כדי להביא לביטולו של כתב האישום. כך, ככל שב"כ הנאשם טוען כי לרכב הנאשם היה ביטוח בעת האירוע, עליו להציג ראיה לביטוח טענתו זו. כך או כך, יוער כי כתב האישום מייחס לנאשם מלבד עבירה של נהיגה ללא ביטוח תקף 2 עבירות תעבורה נוספות.

10. לעניין זכויותיו של נאשם אשר מוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות תעבורה, אפנה לסעיף 239 א (א) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - ה"ח"ס"פ). הסעיף קובע אפשרות הגשת כתב אישום בעבירות תעבורה (שאינן תאונות דרכים) נגד נהג, גם אם לא זומן לחקירה, לאחר ביצוע העבירה לכאורה, ככל שלא חלפה שנה ממועד ביצוע העבירה.

בעניינו, לא חלפה שנה ממועד ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום, ואין מדובר בתאונת דרכים, ולפיכך, לא הייתה חובה לזמן הנאשם לחקירה.

11. בתת"ע 2648-03-14 מדינת ישראל נ' עטאונה בסאם (28.1.16) (להלן - עניין עטאונה), שם קיבל הנאשם לידי כתב אישום מסוג "הזמנה לדין", בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא תעודת ביטוח תקפה, דחה כב' השופט א' אופיר טענה לפיה היעדר חקירתו במשטרה של הנאשם, טרם הגשת כתב האישום, יצרה כלפיו עיוות דין ומצדיקה ביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. בית המשפט בעניין עטאונה ציין כי על פי סעיף 239א(א) לחס"פ אין חובה לרשות לחקור חשוד, בעבירות תעבורה, שאינן תאונות דרכים. כך גם עולה מניתוח הפסיקה, על פיה, קיום חקירה אינו תנאי בל יעבור להגשת כתב אישום. בנתחו את המקרה שבפניו ציין בית המשפט כי לא מצא בנסיבות כי היעדר חקירתו של החשוד יצר כלפיו עיוות דין ולנאשם ניתנה ההזדמנות למסור תגובתו לדוח וזכותו אף הייתה שלא להגיב.

לעניין אמרת הנאשם צוין:

"אין המדובר בהליך חקירתי "רגיל" אלא בתיעוד אמרת נהג/ת חשוד הנאמרת באופן ספונטאני על ידו מבלי שנדרשת להתנהלות זו אזהרה מוקדמת של איש המשטרה. ככל שיחליט שוטר כי נדרש עיכוב חשוד לחקירה וגביית הודעה ממנו, או אז גם יחולו כל כללי האזהרה והחקירה הקבועים בחוק. אולם, כאשר במפגש שוטר-נהג עסקין, אין בתגובתו של הנהג לשוטר כדי להוות הליך חקירתי המצדיק אזהרה מראש, ואין חובת "חקירת המשך" מוטלת על השוטר המייצר עיכוב של הנהג החשוד, שכן חובה כזו אינה קבועה בחוק".

בענייננו, בדומה, ניתנה לנאשם הזדמנות לתן תגובתו לדוח והנאשם מסר את אמרתו. אין כל חובה, בהליך מעין זה, להזהירו מראש או להפנותו לסנגור, טרם מסר אמרתו, ואין חובה על פי דין לקיים חקירה נוספת.

12. לעניין זכות ההיוועצות אציין כי זו עוגנה בסעיף 34(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. בע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התצ"ר ואח'** (להלן: "הלכת יששכרוב"), נקבע כי הזכות חלה אך ביחס לנחקר המצוי בתנאי מעצר, וכב' הנשיאה בייניש (כתוארה דאז) ציינה שם כי החובה חלה גם בעניין עיכוב, תוך שהותירה את השאלה בצריך עיון. בענייננו, לא הוכח בפני כי הנאשם היה מעוכב. תגובתו נרשמה מבלי שעוכב או נעצר לחקירה. בנסיבות אלה, לטעמי, זכות ההיוועצות אינה קיימת.

מכל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם בהליך המצדיק ביטול כתב האישום.

לסיכום, מהטעמים הרשומים לעיל, בקשת ב"כ הנאשם לביטול כתב האישום נדחית.

נקבע להקראה ליום 21.5.2019 בשעה 10:30.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ט, 09 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.